

[Indenrigsministeren.]

i givet Tilfælde er saa værdifuld, at den maa betegnes som værdifuldere end Opretholdelsen af den Minimumsgrænse, som den gamle Byggelov har, vel at mærke selvfølgelig, naar i øvrigt de hygiejniske Krav opfyldes, der omtales i den paagældende § 55.

Der er fremsat, tror jeg, af det ærede Medlem Hr. Elgaard forskellige Bemærkninger vedrørende Grundkredsinddelingen og, forstod jeg, det Synspunkt, om der ikke burde være Adgang til Omvurdering, hvis denne nye Grundkredsinddeling paa visse Omraader kom til at beskære hidtidige Udnyttelsesmuligheder. Jeg maa sige, at det er mit Indtryk ved at gennemgaa, hvad der fra de forskellige Sider er sagt om denne Grundkredsinddeling, at der er ikke meget at indvende mod de Grænser, her er trukket, netop fordi de paa Forhaand er trukket under Hensyn til den hidtidige Udnyttelse i forsvarlig Bebyggelse.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard har endvidere omtalt §§ 21 og 22 og henstillet til Overvejelse, om der ikke burde ydes Erstatning for Pligten til Tilbagerykning fra Gaden i Tilfælde, der er særlig omfattende paa Grund af, at det drejer sig om en Hovedfærdelsaare. Jeg gør opmærksom paa, at Bestemmelsen, som den staar, trækker netop en Grænse, saa at Tilbagerykning kun kan kræves inden for en bestemt Linie. Jeg kan derfor ikke paa Forhaand se, at det skulde være nødvendigt.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard omtalte endvidere Afsnittet om Regulering, §§ 31—41, og anførte, at hvor en Ejer forlanger sin Ejendom eksproprieret, naar Udgifterne afholdes af de i Planen interesserede Grundejere, kan man spørge, om det altid vil være rigtigt at indrømme denne Adgang til at forlange Ekspropriation, da det jo ikke altid er sikkert, at det kommer Planen til gode. Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa Bestemmelserne i § 34, 2det Stykke, hvor det jo netop anføres, at naar den fordrede Afstaaelse kun angaar en Del af en Ejendom og den øvrige Del af denne efter Afstaaelsen vil faa en saadan Størrelse, Form, Beliggenhed eller Beskaffenhed i øvrigt, at den ikke hensigtsmæssigt kan anvendes til Bebyggelse eller udnyttes som hidtil og ej heller skal afstaa til andre regulerede Grunde, kan Ejeren forlange denne Del af Ejendommen overtaget af Kommunen mod Erstatning af dennes Kasse.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Elgaards Omtale af Minimumsgrænsen for

Værelser paa 15 m² og Bestemmelsen i § 57 om de 75 Aar som Grænsen for den absolute Gyldighed for Bygningsattester vil jeg gerne sige, at disse Bestemmelser gælder jo fremtidigt Byggeri. Jeg vil i Forbindelse med Omtalen af § 57 sige, at saaledes som denne Paragraf nu er formet, vil jeg meget indtrængende fraraade, at man piller ret meget ved den. Denne Paragraf løser jo netop det Spørgsmaal, der foreligger med Hensyn til Forholdet mellem de een Gang byggede Ejendomme og den tekniske og boligmæssige Udvikling. Hidtil har man ved hver Ændring af Byggelovgivningen staaet over for den Vanskelighed, at man med Hensyn til allerede bestaaende Lejligheder støder paa det, man forstaar ved vel-erhvervede Rettigheder, som en Hindring for at imødekomme rimelige Krav. Nu derimod, ifølge Bestemmelsen i § 57, hviler Pligten til at tage Hensyn til Udviklingens rimelige Krav som en latent Forpligtelse paa Ejendommen, som der maa tages Hensyn til, efterhaanden som Ejendommen fjerner sig fra Tidens almindelige Standard, og den Betragtning, der ligger til Grund herfor, synes jeg i det store og hele ogsaa er godkendt af de af det ærede Medlem Hr. Bindslev fremsatte principielle Betragtninger. Jeg finder, at den Form, Paragraffen nu har faaet i Ministeriets Affattelse, er rimelig og heldig.

Jeg vil i denne Forbindelse sige, at jeg forstaar meget vel, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen rejser det Spørgsmaal med Hensyn til § 57, om det overhovedet er rigtigt her at sætte et skarpt Skel mellem alle de gamle Ejendomme, som er opført, før denne Lov træder i Kraft, og de nye Ejendomme. Vi kan jo drøfte dette Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen her rejser. Man kan jo meget vel tænke sig, naar en saadan Lovgivning er gennemført, at der kan anføres urimelige Eksempler, hvor den nævnte Regel gælder for de Ejendomme, der er opført efter Lovens Ikrafttræden, men ikke gælder for maaske ringere Bygninger, der er opført forud for denne Dato.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard spurgte med Henblik paa Reguleringsbestemmelserne, om man kan paaligne en Ejendom større Udgifter, end der modsvares af den Fordel, paagældende opnaar. Jeg vil gerne i denne Forbindelse henvise til Lovforslagets § 39 Stk. 2, a, hvor det siges med Henblik paa Kommissionens Paakendelse og Fordeling af Udgifter ved en Plan eller et Anlægs Gennemførelse: „Et paalignet Bidrag